

1. UVOD

U savremenim uslovima poslovanja uloga vrtića kao mjesta za privremeno zbrinjavanje i dnevnog boravka djece je postala izuzetno značajna. Roditelji su primorani da svoju djecu povjere na čuvanje stručno osposobljenim osobama u za to prilagođenim institucijama – vrtićima. Cilj predškolskog vaspitanja i obrazovanja je da u skladu sa predškolskim i naučnim dostignućima u radu sa najmlađim kategorijama djece obezbjedi uslove za normalan fizički, intelektualni, socijalni, emocionalni i moralni razvoj za uspješno dalje vaspitanje i obrazovanje. S obzirom da su vrtići mjesta na kojima djeca provode jednu trećinu dana, veoma je važno obratiti pažnju na higijenske uslove i čistoću u pomenutim objektima. Nadzor i kontrolu higijenskog stanja predškolske ustanove i zdravstvene ispravnosti namirnica u vrtiću sprovodi sanitarna inspekcija republičkog ili lokalnog nivoa kroz programe sanitarnog nadzora i ona garantuje da se u pojedinačnom vrtiću poštuju zakonske procedure i higijensko-zdravstvene norme.

Na osnovu navedenog nameće se pitanje kolika je uloga i značaj održavanja higijene i čistoće u vrtićima, te koje propise je potrebno ispoštovati kako bi jedna predškolska institucija – vrtić pružila neophodne uslove za dječiji fizički i intelektualni rast i razvoj?

Problem je društvene prirode i odgovor na postavljeno pitanje nalazimo u literaturi i praksi koja je usko vezana za segment sanitarno-higijenskog inženjeringa.

Hipoteza rada je pretpostavka da je vršenje zdravstveno-sanitarnog nadzora u vrtićima od izuzetnog značaja, kako za bezbjednost djece koja borave u objektima, tako i za funkcionisanje cjelokupnog sistema Centra za predškolsko obrazovanje i vaspitanje Banja Luka.

Predmet rada jeste način održavanja higijene u predškolskim ustanovama, te način kontrole zdravstvene ispravnosti hrane i higijene u predškolskim ustanovama, sa posebnim osvrtom na predškolsku ustanovu „Bambi“ Banja Luka.